

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

3ENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
I KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Mediji in informacije

SPOROČILO ZA JAVNOST št. 52/06

z dne 27 junija 2006

Sodba Sodišča v zadevi C-540/03

Evropski parlament / Svet Evropske unije

SODIŠČE JE ZAVRNILO TOŽBO PROTI DIREKTIVI O PRAVICI DRŽAVLJANOV TRETJIH DRŽAV DO ZDRUŽITVE DRUŽINE

Normodajalec Skupnosti s tem, da državam članicam, ki imajo ali ki želijo sprejeti posebno zakonodajo, dovoljuje, da spremenijo določene vidike pravice do združitve, ni prekoračil omejitve, ki jih določajo temeljne pravice.

Svet je 22. septembra 2003 sprejel Direktivo¹, ki določa pogoje za uveljavljanje pravice do združitve družine, ki jo imajo državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic.² Ta direktiva določa predvsem, da ima načeloma državljan tretje države, ki zakonito prebiva v Evropski skupnosti, pravico, da država članica gostiteljica dovoli, da se mu njegovi otroci pridružijo v okviru združitve družine. Kljub temu državam članicam omogočajo nacionalno ureditev, ki bi odstopala od načelnih pravil.

Če je otrok starejši od 12 let in pripotuje neodvisno od preostale družine, lahko tako država članica, preden dovoli vstop in bivanje, preveri, ali otrok izpolnjuje pogoj za integracijo, ki ga predvideva njena obstoječa zakonodaja na datum začetka izvajanja direktive. Poleg tega lahko države članice zahtevajo, da je prošnje, ki zadevajo združitev družine za mladoletne otroke, treba predložiti pred njihovim petnajstim letom, kot predvideva njihova obstoječa zakonodaja na datum začetka izvajanja direktive.

Direktiva prav tako določa, da lahko države članice zahtevajo, da je sponzor na njihovem ozemlju zakonito bival največ dve leti, preden se mu lahko pridružijo družinski člani. Nazadnje lahko država članica predvidi čakalno dobo največ treh let od predložitve prošnje za

¹ Direktiva Sveta 2003/86/CE z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, str. 12).

² Točki 17 in 18 preambule direktive poudarjata, da v skladu s protokolom o stališču Združenega kraljestva in Irske, in brez poseganja v člen 4 omenjenega protokola, ter v skladu s protokolom o stališču Danske, ki so priloženi Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, navedene države članice ne sodelujejo pri sprejetju te direktive in jih ta zato ne zavezuje niti je niso dolžni uporabljati.

združitev družine do izdaje dovoljenja za prebivanje za družinske člane, če nacionalno pravo države članice, ki velja z dnem sprejetja direktive, upošteva njene sprejemne zmogljivosti.

Evropski parlament je menil, da so te določbe v nasprotju s temeljnimi pravicami, zlasti s pravico do spoštovanja družinskega življenja in s prepovedjo diskriminacije, zato je pred Sodiščem Evropskih skupnosti vložil to ničnostno tožbo.

Sodišče glede **možnosti, da države članice preverijo, ali otrok, starejši od 12 let**, ki pripotuje neodvisno od preostale družine, **izpolnjuje pogoj za integracijo**, presodi, da ni mogoče šteti, da krši temeljno pravico do spoštovanja družinskega življenja, obveznost upoštevati največjo korist otroka ali načelo prepovedi diskriminacije na podlagi starosti.

Najprej poudarja, da je pravica do spoštovanja družinskega življenja v smislu Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic del temeljnih pravic, ki so v pravnem redu Skupnosti varovane, ter da tudi Konvencija o otrokovih pravicah in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah priznavata načelo spoštovanja družinskega življenja. Ti različni akti poudarjajo pomen, ki ga ima družinsko življenje za otroka, in državam priporočajo, naj upoštevajo njegovo korist, vendar članom družine ne **ustvarjajo** konkretne pravice do sprejema na ozemlju države in se jih ne sme razlagati tako, da bi državam odrekale možnost proste presoje pri obravnavanju prošelj za združitev družine.

V obravnavani zadevi v okviru Direktive, ki državam članicam nalaga natančno določene pozitivne obveznosti, možnost, da države članice preverijo, ali otrok, starejši od 12 let, ki pripotuje neodvisno od preostale družine, izpolnjuje pogoj za integracijo, državam dejansko ohranja omejeno možnost proste presoje, ki se ne razlikuje od tiste, ki jim jo Evropsko sodišče za človekove pravice v svoji sodni praksi v zvezi s to pravico priznava za to, da bi glede na okoliščine tehtali konkurenčne koristi.

Sodišče ugotavlja, da morajo države članice v skladu z Direktivo med tem tehtanjem koristi zagotavljati, da bodo ustrezno upoštevale največjo korist mladoletnega otroka, naravo in trdnost družinskih razmerij osebe in trajanje njenega bivanja v državi članici ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z njeno državo izvora. Nazadnje sta tudi starost otroka in dejstvo, da je ta pripotoval neodvisno od svoje družine, dejavnika, ki ju je upoštevalo Evropsko sodišče za človekove pravice.

Nazadnje izbira starosti 12 let ni pogoj, ki bi kršil načelo prepovedi diskriminacije na podlagi starosti, saj gre za pogoj, ki ustreza obdobju življenja mladoletnega otroka, ko je ta že sorazmerno dolgo živel v tretji državi brez svojih družinskih članov, tako da bi integracija v drugo okolje lahko povzročila več težav. Dejstvo, da se zakonski partner in otrok, starejši od 12 let, ne obravnavata enako, naj ne bi štelo za neupravičeno diskriminacijo zoper mladoletnega otroka. Cilj zakonske zveze je namreč, da se med zakoncema oblikuje trajna življenjska skupnost, medtem ko otrok, starejši od 12 let, ne bo nujno še dolgo ostal s staršema.

Enako Sodišče presodi, da ni mogoče šteti, da možnost, **da države članice pogoje za združitev družine, ki so določeni v Direktivi, uporabijo samo za prošnje, ki so bile predložene, preden so otroci dopolnili 15 let**, krši temeljno pravico do spoštovanja družinskega življenja, obveznost upoštevati največjo korist otroka ali načelo prepovedi diskriminacije na podlagi starosti.

Sodišče podrobneje določa, da se ta določba ne bi smela razlagati tako, da naj bi državam članicam prepovedala, da upoštevajo prošnjo glede otroka, starejšega od 15 let, ali jim dovolila, da je ne upoštevajo. Čeprav je zaradi te določbe državi članici dovoljeno, da za prošnje, ki so jih predložili mladoletni otroci, starejši od 15 let, ne uporabi splošnih pogojev Direktive, je država članica kljub temu še vedno zavezana, naj prošnjo obravnava z vidika koristi otroka in spodbujanja družinskega življenja.

Sodišče glede možnosti **razlikovanja združitve družine v dveh ali, odvisno od primera, treh letih, ki jo imajo države članice**, presodi, da omogoča, da preverijo, ali bo združitev družine potekala ob ugodnih pogojih po tem, ko je sponzor bival v državi gostiteljici dovolj dolgo, da je mogoče sklepati o trdni namestitvi in ustrezni stopnji integracije, in ni v nasprotju s pravico do spoštovanja družinskega življenja. V tem okviru je merilo sprejemne zmogljivosti države članice prav tako lahko eden od dejavnikov, ki se upoštevajo pri obravnavanju prošnje, vendar se ga ne sme razlagati tako, da dovoljuje kakršenkoli sistem kvot ali čakalno dobo treh let, določeno ne glede na posebne okoliščine konkretnih primerov. Med tem preizkusom morajo države članice med drugim ustrezno upoštevati največjo korist mladoletnega otroka.

Tako ni mogoče šteti, da Direktiva krši temeljno pravico do spoštovanja družinskega življenja, obveznost upoštevati največjo korist otroka ali načelo prepovedi diskriminacije na podlagi starosti niti kot tako niti zato, ker bi državam članicam izrecno ali implicitno dovoljevala, da tako ravnajo.

Sodišče torej tožbo zavrne.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljivi jeziki: FR, DE, EN, ES, IT, CS, HU, NL, PL, SK, SL

Celotno besedilo sodbe je na spletni strani Sodišča

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=FR&Submit=rechercher&numaff=C-540/03>

Običajno je na voljo na dan razglasitve od 12h po srednjeevropskem času.

Za podrobnejše informacije se obrnite na g. Ireneusz Kolowca.

Tel: (00352) 4303 2878, faks: (00352) 4303 2053